

FLORIN POPESCU

1. Ce anume v-a determinat să deveniți asistent social?

Dorința de a fi în preajma oamenilor, de a le oferi sprijin și convingerea că în echipă suntem mai puternici, mai ales când trebuie depășite situații dificile. Știu sigur că asistentul social și beneficiarul fac o adevărată echipă. Altfel, pierdem cauze înainte de a porni spre a găsi soluții.

2. Când ați luat decizia de a deveni asistent social?

Momentul în care mi s-a ivit ocazia de a mă angaja în acest domeniu pentru a ajutași rezolva problemele sociale cu care se confruntă unele categorii de oameni, a fost decisiv. A fost o decizie înțeleaptă și sper ca tot mai mulți tineri să aleagă acest domeniu de activitate. Este nobil să poți fi de ajutor și dacă o faci și cu sprijinul studiilor, poți face ca lucrurile să meargă pe calea corectă. Iar satisfacțiile profesionale sunt cele care te fac să te simți împlinit.

3. Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi asistent social?

A fi asistent social înseamnă a ajuta persoane aflate în dificultate, a media între acestea și serviciile destinate lor. Dar dincolo de partea teoretică, a fi asistent social e șansa de a arăta că omenia încă sălășluiește în noi. Înseamnă a exprima bunătatea în forma ei cea mai pură. Căci, "bunătatea este limbajul pe care cel surd îl poate auzi și cel orb îl poate vedea." (Mark Twain)

4. Ca asistent social aveți ocazia de a întâlni oameni cu povești de viață impresionante. Care a fost povestea care v-a marcat?

E povestea unui vârstnic pe care îl văd zilnic în centrul în care îmi desfășor activitatea. Bărbatul are 11 copii, toți cu situații materiale bune, dar niciunul nu îl vizitează. Nu știu pe ei dacă îi doare în vreun fel faptul că practic l-au uitat pe tatăl lor, dar pe mine mă întristează de fiecare dată când îl văd. Și mă gândesc că niciun părinte nu merită uitarea copiilor săi și niciun copil nu are voie să uite de cei care i-au dat viață.

5. Cât din această profesie credeți că este studiu, cât este vocație?

Consider că studiul completează vocația. Una fără cealaltă nu ar da valoare unei profesii a cărei menire este de a ne ajuta să fim printre oameni cu tot sufletul. Și dacă o putem face și sprijiniți de studiile necesare, putem astfel crea legătura dintre suflet și minte într-un mod unic.

6. Cum ați defini dumneavoastră asistența socială?

Asistența socială reprezintă o funcție vitală a societății contemporane care e, din păcate, în continuă degradare. Trăim într-o lume în care totul se petrece într-un ritm amețitor și pare că am uitat să mai fim unii lângă alții, să ne dăruim unii altora din ființa noastră. E important să păstrăm conexiunea dintre oameni și inimi, iar asistența socială e una din activitățile pentru care trebuie să fii prezent la propriu acolo unde e nevoie de tine. Am trecut cu toții prin doi ani de pandemie și am constatat pe propria noastră piele ce înseamnă să nu ne putem fi aproape, să ne privim în ochi, să ne zâmbim fără măști, să ne îmbrățișăm. Cred că asistența socială e despre solidaritate, omenie și umanitate. Sunt calități care nu trebuie să intre niciodată în carantină. Și cred că asistența socială e despre a ne da jos măștile invizibile pe care le purtăm și să redevenim oameni.

7. Aveți un model de personalitate recunoscută la nivel național sau internațional care, deși nu este asistent social, prin acțiunile sale în folosul comunității, al omenirii, ar putea deveni oricând un exemplu pentru ceilalți?

Eusebiu Predonescu, polițist din Râmnicu Vâlcea. E omul de dincolo de uniformă care este mereu implicat în a ajuta copiii defavorizați identificați pe raza județului Vâlcea. Acesta a început cu o asociație de voluntari și în prezent coordonează Asociația "Copiii fără Copilărie", din Județul Vâlcea. Cred că, dacă fiecare dintre noi, asistent social sau nu, ne-am apleca măcar asupra unui om aflat în nevoie, lumea ar fi mai bună.

8. Cum v-ați dori să fiți tratat dacă dumneavoastră ați fi în situația de a beneficia de sprijin din partea unui asistent social?

Cu respect, empatie și altruism.

9. Care e cea mai frumoasă lecție pe care ați primit-o de la semenii pe care îi aveți în grijă?

Bucuriade a trăi în prezent fără resentimente este lecția pe care am învățat-o de la seniorii din cadrul centrului. E minunat să fii în preajma unor astfel de oameni. Le vezi ochii tulburi de vârstă și te gândești câte au văzut la viața lor și câte au de povestit. Cât au plâns de drag, de dor, de bucurie sau de tristețe. Trebuie doar să deschizi tu însuși ochii sufletului pentru a-i asculta. Le vezi mâinile brăzdate de timp, tremurând a neputință și te gândești cum ar fi mutat munții din loc dacă era nevoie, cât au muncit, ce oameni dragi au mângâiat. Acum au ei nevoie de mângâiere. Ei sunt lecții vii pentru fiecare dintre noi.

10. Ca asistent social, ați simțit vreodată sentimentul de neputință în fața unei situații căreia v-ați fi dorit să îi găsiți o soluție, dar nu ați reușit?

Mă doare de fiecare dată indisponibilitatea din partea membrilor familiei de a-și asuma responsabilitatea îngrijirii la domiciliul lor a celor care pentru noi sunt beneficiari. Nu judec și nu condamn, dar mi-ar plăcea ca fiecare să aibă șansa de a se bucura de prezența familiei până în ultima clipă.

11. Ce anume v-ați dori să se schimbe în acest domeniu?

Aș vrea să asistăm la o reducere a birocrăției, astfel încât accesul la servicii să fie cu celeritate. În rest, vreau să văd omenie și interes din partea comunității, a familiilor, a instituțiilor care au rolul decizional.

12. Care e mesajul dumneavoastră pentru cei care urmează să devină asistenți sociali?

Îi sfătuiesc pe cei care doresc să-și aleagă acest domeniu să aibă inițiativă și să reușească să schimbe mentalități printr-un efort comun și susținut. Să fie oameni, să fie buni, înțelegători, disponibili să fie de ajutor oricând și dornici să aducă un strop de mângâiere într-un ocean de deznădejde.

13. Motto-ul dumneavoastră în activitatea de asistent social este.....

Reușim împreună!